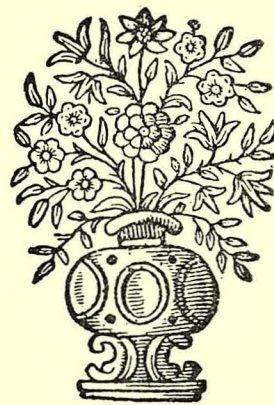
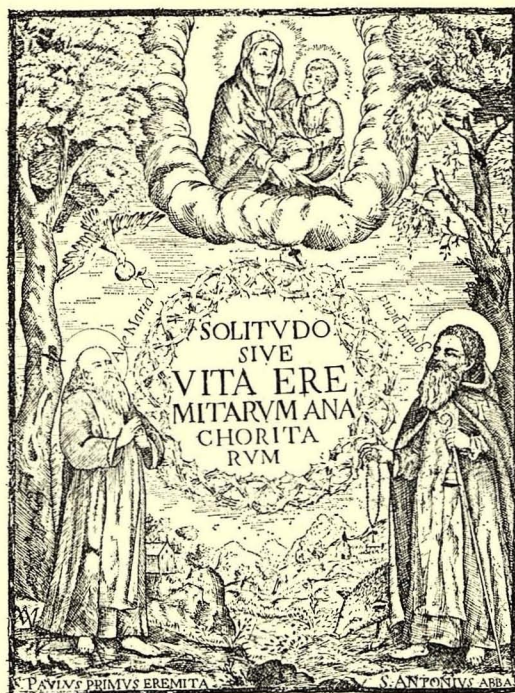
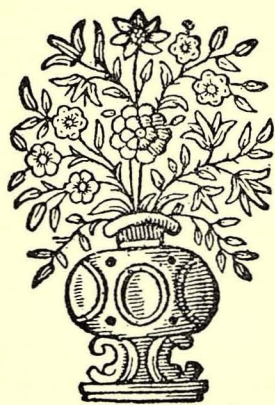

GOIGS A SANT PAU I SANT ANTONI

PARES DELS ERMITANS DE MALLORCA

Oh, Sant Pau i Sant Antoni,
Patrons de la soledat,
*dau-nos illum de santedat
contra el poder del dimoni.*

De la Tebaida el desert,
entre roques solitàries,
recollí vostres pregàries
i rigors aspres per cert,
movent-vos gran cabermoni
d'assalts l'infern irritat.
Dau-nos illum...

Deixant l'enemic confús,
us coronàveu de glòria
i era certa la victòria
per la creu del Bon Jesús,
habitual cerimònia
del braç endret mai cansat.
Dau-nos illum...

Repasàveu dia i nit
el llibre de l'Evangeli;
no hi ha cap boira que enteli
el cel del vostre esperit,
ni que en vostre cor retroni
l'enderroc que fa el pecat.
Dau-nos illum...

Junts en contemplació,
us portà el corb de misteri
per corporal refrigeri
pa en doblada racció.

Lletra de Mn. Bartomeu Guasp i Gelabert.

V/. Pregau per nosaltres,
Sant Pau i Sant Antoni.

Bell és que Déu no abandoni
el qui a Ell viu entregat.
Dau-nos illum...

Amb flors de tota virtut
no sols l'Egipte embaumàreu,
son ric perfum escampàreu,
per dins el món conegut.
No hi ha poble que no entoni
a tots dos himne sagrat.
Dau-nos illum...

Ja fa segles que regnau
a la mallorquina terra
des que pel pla i la serra
s'alçaren, com nius de pau,
ermitatges, testimoni
de vostre protectorat.
Dau-nos illum...

De castedat sou model
i d'esperit de pobresa
com de caritat encesa,
graons que duen al cel,
fent que amb el viure consoni
la més dolça austeritat.
Dau-nos illum...

La humil Congregació
dels Ermitans d'aquesta Illa
per sa senzillesa brilla
sots vostra protecció.
Ni vol altre patrimoni

ara com en temps passat.
Dau-nos illum...

Nostres Cases protegiu
puix us estan consagrades,
i a seguir vostres petjades
sos habitants enardiu;
i en cada una ressoni
el cant de la humilitat.
Dau-nos illum...

Revivat el sant fervor
sota el vostre magisteri,
florezca aquest asceteri
i vaja de bo a millor;
que cada ermità s'aboni
a viure la pietat.
Dau-nos illum...

Beneïu els sementers
i els treballs de pagesia;
que l'anyada bona sia
fent els camps sempre fruiters;
i al devot que honor us doni
no el deixeu desconsolat.
Dau-nos illum...

Si valiment sens igual
és el que el Senyor us dóna,
abastau-nos la corona
de la glòria eternal,
quan, per la mort, l'hora soni
de partir a l'eternitat.
Dau-nos illum...

Música antiga, harmonitzada per
Mn. Pere-Bru Lladó i Daviu.

R/. Perquè siguem dignes de les
promeses de Jesucrist.

PREGUEM

Senyor Déu nostre, que cridàreu Sant Pau i Sant Antoni a la soledat, a fi que us servissen amb una santa vida: per la seva intercessió, concediu-nos que sapiguem viure entregats totalment a Vós i estimar-vos sobre totes les coses. Per Crist Senyor nostre. R/. Amén.

S.

Oh, Sant Pau i Sant An-to-ni, pa-trons de l'a-so-le-dat, dau-nos llum de san-te-dat
 con-tra el po-der del di-mo-ni. De la Te-brai-da el de-sert, en-tre ro-ques so-li-tà-ries,
 re-collí vos-tres pre-ga-ries i ri-gors as-pres per cert, mo-vent-ros gran ca-ber-mo-ni d'assalts l'in-fern
 i-ri-tat. Al S.

NOTA HISTÒRICA

El desig d'imitar Jesús en els anys de la seva llarga vida oculta a Natzaret, en els quaranta dies de soledat i oració en el desert en les llargues nits passades a la intempèrie en íntima unió amb el Pare durant la vida pública, ha empès i empeny encara a molts, com un ideal altíssim i fascinant, a retirar-se a la soledat per unir-se plenament a Déu i gaudir sense traves del seu amor.

Un d'aquests, Joan Mir i Vallès, nascut a Alaró el 2 de desembre de 1624, ja en la seva joventut, després de passar uns anys al castell de la seva vila, i iniciat en la vida anacorètica per un vell ermità, el 3 de setembre de 1646 s'allunyà cap els boscatges de Miramar, vora el col·legi fundat l'any 1276 pel gran contemplatiu i missioner, el Beat Ramon Lluç.

Ben prompte es va veure envoltat d'altres joves desitjosos d'imitar la seva vida de penitència i contemplació, iniciant d'aquesta manera la Congregació d'Ermitans de Sant Pau i Sant Antoni, segellada per l'espiritualitat dels antics Pares del Desert amb altres detalls de la vida cartoixana.

El Fundador, que s'anomenà Joan de la Concepció de Maria Santíssima pel gran amor que sentia vers la Verge Immaculada, i els seus primers companys, es formaren espiritualment sota la direcció del cartoixà P. Miquel Montserrat Geli durant més de trenta anys. Aquest, a petició de Joan Mir, va escriure l'any 1670 el «Libro de la Vida Monástica y Eremítica», llibre que els serví de norma de vida i fou la primera Regla eremítica de Mallorca.

Augmentant els seus deixebles, el mateix Fundador envià alguns d'ells a viure a diverses soledats, formant les Ermites de Sant Onofre de Puigpunyent, la de So N'Amer de Lluc, la de Ternelles de Pollença i la de Son Seguí de Santa Maria del Camí.

El Venerable Mir, després d'una vida dedicada totalment a estimar i servir el seu Senyor, estimat de tothom, morí a l'Ermita Major de la Trinitat de Valldemossa el 12 de juliol de 1688. El seu esperit de retirament, silenci, oració i penitència va perdurant ben viu dins l'ànima dels Ermitans de Mallorca.

Aquests goigs —inèdits fins a l'actualitat— foren escrits l'any 1947 per mossèn Bartomeu Guasp, historiador de l'eremitisme mallorquí. La seva música, basada en una més antiga, va ser harmonitzada per mossèn Pere-Bru Lladó.

Nicolau Marquès i Marcel, M.SS.CC.